



ДИМО И ПОЩЕНСКИЯТЪ РАЗДАВАЧЪ

Раздавача: Телеграма-а, телеграма-а! . . .
Димо: Нѣма я въвъ кѫщи мама —
Ако искашъ, дай я менъ.
Раздавача: На. Да я дадешъ на нея.
Брей, че студъ е тоя денъ!
Чакай, малко да се сгрѣя (Влиза).
Димо: Ами знаешъ ли, каки ми,
Ще ли дойде като лани
Дѣдо Коледа при насъ?
Раздавача: Иде! Тѣзи телеграми
Все отъ него нося азъ.
Димо: Ами знаешъ ли, дали
Ще получа барабанъ?
Раздавача: Вижъ, това съвсемъ не знамъ.
Дѣдо Коледа, ти знаешъ,
Съсь играчки пъленъ кошъ,
Ще пристигне тая нощъ . . .
Сбогомъ. Имамъ да раздавамъ
Пълна чанта съ телеграми! (Излиза).
Димо: Значи, иде тая нощъ!
Знамъ, какво да сторя, знамъ!
Буденъ ще го чакамъ тука
И щомъ чуя, че почука,
Ще излѣза вънъ и тамъ
Самъ отъ коша ще получа
Най-добрая барабанъ!

Лжезаръ Станчевъ